FINLAND

Bron: esri

Algemeen

Finland - officieel de Republiek Finland - grenst aan de Oostzee, de Botnische Golf en de Finse Golf, tussen Noorwegen in het noorden, Zweden in het noordwesten en Rusland in het oosten. Het land heeft een oppervlakte van 33,8 Mha (miljoen hectare) met in 2020 een bevolking van 5,5 miljoen, of 0,16 personen per ha (Wikipedia en United Nations, 2019).

Klimaat en geografie

Finland is een van de meest noordelijke landen ter wereld. De belangrijkste factor die het Finse klimaat beïnvloedt, is de geografische ligging van het land tussen de 60e en 70e noordelijke breedtegraad in de kustzone van het Euraziatische continent. Volgens de klimaatclassificatie van Köppen ligt heel Finland in de boreale zone, gekenmerkt door warme zomers en ijskoude winters. Binnen het land variëren de temperaturen aanzienlijk tussen de zuidelijke kustgebieden en het uiterste noorden, met kenmerken van zowel een maritiem als een continentaal klimaat. De Golfstroom in combinatie met de matigende effecten van de Oostzee en talrijke binnenmeren geven een verklaring voor het relatief warme klimaat. De winters in Zuid-Finland, wanneer de gemiddelde dagelijkse temperatuur onder 0 °C blijft, zijn meestal ongeveer 100 dagen lang, en in het binnenland bedekt de sneeuw meestal het land van ongeveer eind november tot april. In de kustgebieden, zoals Helsinki, sneeuwt het vaak en is het land van eind december tot eind maart bedekt met sneeuw. Zelfs in het zuiden kunnen tijdens de strengste winternachten de temperaturen tot -30 ° C dalen, hoewel in kustgebieden, zoals Helsinki, temperaturen onder de -30 ° C zeldzaam zijn. Klimatologische zomers, wanneer gemiddelde dagtemperatuur boven de 10 °C blijft in Zuid-Finland, duren van ongeveer eind mei tot half september. In het binnenland kunnen de warmste dagen in juli oplopen tot meer dan 35 °C (bron: Wikipedia).

Finland heeft ongeveer 168.000 meren (met een oppervlakte groter dan 500 m^2) en 179.000 eilanden. Het grootste meer, Saimaa, is het vierde grootste van Europa. De grootste concentratie aan eilanden is te vinden in het zuidwesten, in de Archipel zee tussen continentaal Finland en het hoofdeiland Åland (bron: Wikipedia).

Een groot deel van de geografie van Finland is het resultaat van de ijstijden. De gletsjers waren dikker en gingen langer mee in Fennoscandia, dan in de rest van Europa. Door hun eroderende effecten is het Finse landschap grotendeels vlak gebleven met weinig heuvels en minder bergen. De terugtrekkende gletsjers hebben in het land morene afzettingen achtergelaten. Dit zijn richels van gelaagd grind en zand, die van noordwest naar zuidoost lopen, waar ooit de oude rand van de gletsjer lag. Het terrein in Finland is samengedrukt onder het enorme gewicht van de gletsjers en stijgt als gevolg van het postglaciale herstel. Het effect is het sterkst rond de Botnische Golf, waar het land ongeveer 1 cm per jaar gestaag stijgt. Daardoor verandert de oude zeebodem beetje bij beetje in droog land: de oppervlakte van het land groeit met zo'n 7 km^2 per jaar. Finland komt dus relatief gezien uit de zee op (bron: Wikipedia).

Het landschap is grotendeels bedekt met naaldbossen en vennen, met weinig gecultiveerd land. Van de totale oppervlakte bestaat 10% uit meren, rivieren en vijvers, en 78% bos. Moraine of till is de meest voorkomende grondsoort, bedekt met een dun laagje humus van biologische oorsprong. De ontwikkeling van het Podzol-profiel wordt gezien in de meeste bosbodems, behalve waar de waterafvoer slecht is. Gleysols en veengebieden bezetten slecht ontwaterde gebieden (bron: Wikipedia).

Het Finse klimaat is alleen in de meest zuidelijke regio's geschikt voor graanteelt, terwijl de noordelijke regio's geschikt zijn voor veeteelt (bron: Wikipedia).

Bestaande polders

The Group Polder Development (1982) identificeerde een polder van 6300 ha bij Vaasa die in 1982 in aanbouw was.

Reiter (1970 en 1972) beschrijft proeven met poldergemalen. Uit deze documenten kan worden afgeleid dat er meer polders in Finland zijn.

Sundom (website) beschrijft de polder Söderfjärden die is ontwikkeld in een voormalige krater. Ze tonen ook het gemaal van de polder (Figuur 1).

Figuur 1. Gemaal van de polder Söderfjärden (Sundom, website)

Kenmerkende datering van de polders in Finland zijn weergegeven in tabel I.

Voorgestelde polders

Er zijn geen voorgestelde polders geïdentificeerd.

Referenties

Group Polder Development, Department of Civil Engineering, Delft University of Technology, 1982. *Polders of the World. Compendium of polder projects*. Delft, the Netherlands

Reiter, P.H., 1970. *Tests with horizontal axis propeller pumps at the polder pumping station Kullaanluoma.* National Board of Agriculture (in Finnish).

Reiter, P.H., 1972. *Polder pumping stations in Finland.* National Board of Waters (in Finnish).

Reiter, P.H., 1983. *Test runs and acceptance tests of polder pumping stations.* In: Proceedings International Symposium 'Polders of the World'. International Institute for Land Reclamation and Improvement, Wageningen, the Netherlands.

United Nations, Department of Economic and Social Affairs, Population Division. 2019. *World Population Prospects, medium prognosis. The 2019 revision*. New York, USA.

Website: https://sundom.fi/en/soderfjarden

Bart Schultz

Lelystad, april 2022

Tabel I. Algemene kenmerken van bestaande polders in Finland

Naam	Inpoldering	Oppervlakte in ha	Type *)	Breedtegraad	Lengtegraad	Niveau in m+MSL	Grondgebruik
Polder near Vaasa	±1982	6300	RLL				
Söderfjärden	1927	2300	RLL	63° 00' N	31° 34' O	9	Landbouw, voormalige krater
Kullaanluoma			RLL				
Totaal							

*) RLL = ingepolderd laagland; LGS = bedijking; DL = droogmakerij